

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 321

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 1 aprilie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
69.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe	2–12
312.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe	12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
397.	— Hotărâre privind modificarea și completarea datelor de identificare a unui bun imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Teatrului Maghiar de Stat din Cluj-Napoca, precum și pentru închirierea unor spații din acest bun imobil	13
401.	— Hotărâre pentru aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României la bugetul Comunității Democratice	14
402.	— Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Energiei a unor bunuri imobile proprietate publică a statului, deținute de Compania Națională a Uraniului — S.A. București	14–15
403.	— Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii a unui imobil trecut în proprietatea publică a statului, în vederea realizării obiectivului de investiție de utilitate publică și interes național „Varianta de ocolire a orașului Beclean”	15–16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 14 iunie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 21, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos semnifică după urmează:

a) *serviciu online auxiliar* — un serviciu online care constă în furnizarea către public, de către sau sub controlul și responsabilitatea unui organism de radiodifuziune sau televiziune, de programe de televiziune sau radio, simultan cu difuzarea lor de către organismul de radiodifuziune sau televiziune ori în cursul unei perioade definite de timp după această difuzare, precum și a oricărui material care are caracter auxiliar în raport cu această difuzare;

b) *retransmisie* — orice retransmitere simultană, nealterată și integrală, alta decât retransmisia prin cablu, pentru recepționarea de către public a unei transmisii inițiale pornind din oricare stat membru de programe de televiziune sau de radio destinate recepționării de către public, în cazul în care o astfel de transmisie inițială este efectuată prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin satelit, dar nu online;

c) *mediu gestionat* — un mediu în care un operator al unui serviciu de retransmisie furnizează o retransmisie securizată unor utilizatori autorizați;

d) *introducere directă* — un proces tehnic prin care un organism de radiodifuziune sau televiziune își transmite semnalele purtătoare de programe unui organism care nu este un organism de radiodifuziune sau televiziune, astfel încât semnalele purtătoare de programe nu sunt accesibile publicului în timpul transmisiei respective;

e) *organizație de cercetare* — o universitate, inclusiv bibliotecile acesteia, un institut de cercetare sau orice altă entitate al cărei scop principal este efectuarea de cercetări științifice sau desfășurarea de activități educaționale care includ, de asemenea, efectuarea de cercetări științifice, fără scop lucrativ sau prin reinvestirea tuturor profiturilor în cercetarea științifică ori în temeiul unei misiuni de interes public, recunoscută prin lege, astfel încât de accesul la rezultatele generate de o astfel de cercetare științifică să nu poată beneficia, în mod preferențial, o entitate care exercită o influență decisivă asupra unei astfel de organizații;

f) *extragerea textului și a datelor* — orice tehnică analitică automatizată care vizează analizarea textului și a datelor în formă digitală pentru a genera informații precum modele, tendințe și corelații, fără însă a se limita la acestea;

g) *instituție de conservare a patrimoniului cultural* — o bibliotecă deschisă publicului sau un muzeu, o arhivă sau o instituție de conservare a patrimoniului cinematografic sau sonor, precum și orice alte instituții publice de cultură care desfășoară activități în domeniul educației, organizate în afara sistemului național de învățământ formal, având drept scop păstrarea și promovarea culturii naționale;

h) *publicație de presă* — o colecție alcătuită în principal din opere literare cu caracter jurnalistic, dar care poate include și alte opere sau alte obiecte protejate;

i) *editor de publicații de presă* — furnizor de servicii la inițiativa, pe răspunderea editorială și sub supravegherea căruia este publicată, în orice formă de mass-media, scrisă sau online, o publicație de presă în sensul dispozițiilor prezentei legi;

j) *serviciu al societății informaționale* — un serviciu astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare;

k) *furnizor al unui serviciu online de partajare de conținut* — un furnizor al unui serviciu al societății informaționale, al cărui scop principal sau unul dintre scopurile principale este acela de a stoca și de a oferi publicului acces la un volum semnificativ de opere protejate prin drept de autor sau de alte obiecte protejate încărcate de către utilizatorii săi, pe care le organizează și le promovează direct sau indirect, spre exemplu, prin utilizarea unor mijloace de promovare țintită, în scop lucrativ.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. b) trebuie îndeplinite următoarele condiții:

a) retransmisia să fie efectuată de o altă parte decât organismul de radiodifuziune sau televiziune care a efectuat transmisia inițială sau sub controlul și responsabilitatea căruia a fost efectuată transmisia inițială, indiferent de modul în care partea care realizează retransmisia obține semnalele purtătoare de program de la organismul de radiodifuziune sau televiziune în scopul retransmisiei; și

b) atunci când retransmisia se face printr-un serviciu de acces la internet, astfel cum este acesta definit la art. 2 pct. 2 paragraful 2 din Regulamentul (UE) 2015/2.120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii, aceasta să aibă loc într-un mediu gestionat.

(3) Pentru a fi considerată publicație de presă în sensul prevăzut la alin. (1) lit. h) este necesară îndeplinirea următoarelor criterii:

a) constituie un element individual în cadrul unei publicații periodice sau publicații actualizate regulat sub un singur titlu, cum ar fi un ziar sau o revistă de interes general ori de specialitate;

b) are scopul de a oferi publicului larg informații referitoare la știri sau alte subiecte;

c) este publicată în orice formă de mass-media, scrisă sau online, la inițiativa, pe răspunderea editorială și sub supravegherea unui furnizor de servicii organizat potrivit legii.

(4) Nu reprezintă publicații de presă, în sensul alin. (1) lit. h), publicațiile periodice care sunt publicate în scop științific sau academic, cum ar fi revistele științifice.

(5) Enciclopediile online fără scop lucrativ, arhivele educaționale sau științifice fără scop lucrativ, platformele de elaborare și de partajare de softuri cu sursă deschisă, prestatorii de servicii de comunicații electronice, astfel cum sunt definite/definiți la art. 4 alin. (1) pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, piețele online, serviciile cloud destinate întreprinderilor ori serviciile cloud care le permit utilizatorilor să încarce conținuturi pentru propriul uz nu sunt considerate prestatori de servicii online de partajare de conținut în sensul alin. (1) lit. k)."

2. La articolul 7, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) operele fotografice, fotografiile, peliculele cinematografice, precum și orice alte opere exprimate printr-un procedeu analog fotografiei;”

3. La articolul 9, după litera f) se introduc două noi litere, literele g) și h), cu următorul cuprins:

„g) fotografiile unor scrisori, acte, documente de orice fel, desene tehnice și altele asemenea;

h) materiale rezultate dintr-un act de reproducere a unei opere de artă vizuală, al cărei termen de protecție a expirat, cu excepția cazului în care materialul rezultat din actul de reproducere este original, în sensul că reprezintă o creație intelectuală proprie a autorului.”

4. După articolul 9 se introduce un nou articol, articolul 9¹, cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — Se consideră că o operă sau un alt obiect protejat se află în afara circuitului comercial atunci când se poate presupune, cu bună-credință, că întreaga operă sau întregul obiect protejat nu se află la dispoziția publicului prin canalele comerciale obișnuite, după ce s-a depus un efort rezonabil pentru a determina dacă este disponibil(ă) publicului.”

5. La articolul 13, după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) retransmisia operei.”

6. La articolul 20, după alineatul (2) se introduc cinci noi alineate, alineatele (3)–(7), cu următorul cuprins:

„(3) În vederea aplicării principiului țării de origine, actele de comunicare publică și de punere la dispoziția publicului a operelor sau altor obiecte protejate, prin mijloace cu fir sau fără fir, astfel încât membrii publicului să poată avea acces la acestea în orice loc și în orice moment ales în mod individual, care au loc în cazul furnizării către public:

a) a unor programe de radio; sau

b) a unor programe de televiziune care sunt:

(i) programe de știri și actualități;

(ii) producții proprii finanțate integral de organismul de radiodifuziune, când aceste acte de comunicare publică sau de punere la dispoziția publicului sunt efectuate în cadrul unui serviciu online auxiliar de către sau sub controlul și responsabilitatea unui organism de radiodifuziune, precum și actele de reproducere a operelor sau altor obiecte protejate care sunt necesare pentru furnizarea, accesarea sau utilizarea acestui serviciu online pentru aceleași programe, în scopul exercitării dreptului de autor și a drepturilor conexe relevante pentru respectivele acte, se consideră a avea loc numai în statul membru în care organismul de radiodifuziune își are sediul principal.

(4) La stabilirea remunerației pentru drepturile cărora li se aplică principiul țării de origine, părțile iau în considerare toate aspectele serviciului online auxiliar, cum ar fi caracteristicile

serviciului, inclusiv durata disponibilității online a programelor furnizate în cadrul serviciului, audiența și versiunile lingvistice oferite.

(5) Criteriile stabilite la alin. (4) nu exclud calcularea remunerației pe baza veniturilor organismului de radiodifuziune sau televiziune, provenite din activitatea serviciului online auxiliar.

(6) Aplicarea principiului țării de origine nu aduce atingere libertății contractuale a titularilor de drepturi și a organismelor de radiodifuziune sau televiziune de a încheia acorduri, în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, de limitare a exploatării respectivelor drepturi, inclusiv a drepturilor prevăzute la art. 14, art. 15 alin. (1) și art. 20 alin. (1).

(7) Prevederile alin. (3) lit. b) nu se aplică transmisiilor de evenimente sportive, de opere și alte obiecte protejate incluse în acestea.”

7. La articolul 21, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) transmiterea unei opere sau a reprezentării acesteia, prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu similar, inclusiv prin introducere directă, cu excepția rețelelor de calculatoare, în scopul recepționării ei de către public.”

8. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Prin *retransmisie prin cablu*, în sensul prezentei legi, se înțelege retransmiterea simultană, nealterată și integrală, prin cablu sau printr-un sistem de difuzare prin unde ultracurte pentru recepționarea de către public a unei transmisii inițiale sau a retransmisiei ce are loc pe teritoriul național ori, după caz, a unei transmisii inițiale pornind din alt stat membru, prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin satelit, de programe de televiziune sau de radio destinate recepționării de către public, indiferent de modul în care operatorul unui serviciu de retransmisie prin cablu obține semnalele purtătoare de program de la organismul de radiodifuziune sau televiziune în scopul retransmisiei.”

9. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Drepturile patrimoniale prevăzute la art. 13 și 24 durează tot timpul vieții autorului, iar după moartea acestuia se transmit prin moștenire, potrivit legislației civile, pe o perioadă de 70 de ani, oricare ar fi data la care opera a fost adusă la cunoștința publică în mod legal. Dacă nu există moștenitori, exercițiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă mandatat în timpul vieții de către autor sau, în lipsa unui mandat, organismului de gestiune colectivă cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv de creație. Remunerațiile colectate din utilizări se fac venit la fondul social cultural al organismului de gestiune colectivă care exercită aceste drepturi.”

10. La articolul 35 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) de opere, utilizate în scopul unic de ilustrare didactică sau de cercetare științifică;”

11. După articolul 36 se introduc cinci noi articole, articolele 36¹–36⁵, cu următorul cuprins:

„Art. 36¹. — (1) Sunt permise reproducerea și extragerea de text și de date efectuate de către organizațiile de cercetare și de instituțiile de conservare a patrimoniului cultural în scopuri de cercetare științifică, din opere sau alte obiecte protejate, la care au acces în mod legal.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul drepturilor prevăzute la art. 141 alin. (1).

(3) Copiile operelor sau ale altor obiecte protejate realizate în conformitate cu alin. (1) se păstrează cu luarea unor măsuri de securitate adecvate și pot fi păstrate în scopuri de cercetare științifică, inclusiv pentru a verifica rezultatele cercetării.

(4) Titularilor de drepturi li se permite să aplice măsuri menite să asigure securitatea și integritatea rețelelor și a bazelor de date în care sunt găzduite operele sau alte obiecte protejate, fără ca astfel de măsuri să excedeze ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

(5) Titularii de drepturi, organizațiile de cercetare și instituțiile de conservare a patrimoniului cultural pot să elaboreze, de comun acord, practici referitoare la aplicarea dispozițiilor înscrise în alin. (1)–(4).

Art. 36². — (1) Sunt permise reproducerea și extragerile din opere și din alte obiecte protejate accesibile în mod legal în scopul extragerii textului și a datelor.

(2) Reproducerea și extragerile efectuate în conformitate cu alin. (1) pot fi păstrate atât timp cât este necesar pentru extragerea textului și a datelor.

(3) Excepția prevăzută la alin. (1) se aplică cu condiția ca utilizarea operelor și a altor obiecte protejate să nu fi fost rezervată în mod expres de către titularii de drepturi în mod corespunzător, cum ar fi mijloace care pot fi citite automat în cazul conținutului făcut public online.

(4) Aplicarea prezentului articol nu aduce atingere aplicării art. 36¹.

Art. 36³. — (1) Prin excepție de la dreptul de comunicare publică și dreptul de punere la dispoziția publicului, precum și de la drepturile prevăzute la art. 74 alin. (1) și art. 141 alin. (1), sunt permise utilizările digitale ale operelor și ale altor obiecte protejate, inclusiv în mediul online și cel transfrontalier, în măsura justificată de scopul necomercial urmărit, de obiectivul unic de ilustrare didactică, cu condiția ca o astfel de utilizare:

a) să aibă loc sub responsabilitatea unei instituții de învățământ, în clădirea acesteia sau în alt loc, ori într-un mediu electronic securizat la care au acces doar elevii sau studenții și cadrele didactice ale instituției de învățământ;

b) să fie însoțită de indicarea sursei, inclusiv a numelui autorului, cu excepția cazurilor în care acest lucru se dovedește imposibil;

c) să nu urmărească un scop comercial;

d) să nu înlocuiască sau să afecteze achiziționarea materialelor destinate pieței educaționale.

(2) Dacă instituția de învățământ care utilizează operele și alte obiecte protejate în scopul unic de ilustrare didactică prin intermediul unor medii electronice securizate, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol, se află sub jurisdicția României, se consideră că utilizarea are loc numai pe teritoriul național.

Art. 36⁴. — Se exceptează de la dreptul de reproducere, precum și de la drepturile prevăzute la art. 74 alin. (1) și art. 141 alin. (1), realizarea de copii ale operelor sau obiectelor protejate aflate în colecțiile permanente ale instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural, în orice format sau pe orice tip de suport, în scopul conservării și în măsura în care este necesar pentru o astfel de conservare.

Art. 36⁵. — (1) Orice dispoziție contractuală care nu respectă excepțiile prevăzute la art. 36¹, 36³ și 36⁴ nu are forță executorie.

(2) Prevederile art. 36¹, 36³ și 36⁴ se aplică doar în cazuri speciale, cu condiția să nu contravină exploatarea normală a operei sau altui obiect protejat și să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor.

(3) Titularii de drepturi care au instituit măsuri tehnice de protecție au obligația de a pune la dispoziția beneficiarilor prevederilor art. 36¹, 36³ și 36⁴ mijloacele necesare pentru accesul legal la opere sau la oricare alt obiect al protecției.

(4) Titularii de drepturi pot să limiteze numărul copiilor realizate în condițiile aplicării prevederilor art. 36¹, 36³ și 36⁴.

12. La articolul 37, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) dacă rezultatul transformării este o caricatură, parodie sau pastişă, cu condiția ca rezultatul să nu creeze confuzie în ce privește opera originală și autorul acesteia;”

13. După articolul 40 se introduc două noi articole, articolele 40¹ și 40², cu următorul cuprins:

„Art. 40¹. — (1) Atunci când acordă licențe neexclusive sau își cesionează drepturile exclusive pentru exploatarea operelor sau a altor obiecte protejate, autorii și artiștii interpreți sau executanți au dreptul să primească o remunerație adecvată și proporțională în raport cu valoarea economică a drepturilor autorizate sau cesionate, ținând cont de contribuția la ansamblul operei sau al altor obiecte protejate, sau de exploatarea ei/lor efectivă, precum și de practicile de piață. Fără să reprezinte regula și în lipsa unor clauze contrare, plata unei sume forfetare poate constitui o remunerare adecvată și proporțională.

(2) La punerea în aplicare a dispozițiilor prevăzute la alin. (1) se ține seama de principiul libertății contractuale și de cel al unui just echilibru între drepturile și interesele părților, fiind utilizate mecanisme precum acordurile colective sau contractele colective de muncă, după caz.

(3) Aplicarea principiului prevăzut la alin. (1), în ceea ce privește licențele neexclusive, nu constituie o interdicție pentru autorii și artiștii interpreți sau executanți de a autoriza utilizările necomerciale conform art. 144 alin. (4) lit. b), precum și utilizările gratuite ale operelor sau altor obiecte protejate, realizate prin intermediul licențelor neexclusive.

Art. 40². — (1) Autorii și artiștii interpreți sau executanți primesc din partea succesorilor lor în drepturi sau a părților cărora le-au acordat o licență sau le-au transferat drepturile lor, informații privind exploatarea operelor și a interpretărilor sau execuțiilor lor, în funcție de particularitățile fiecărui sector.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) trebuie să:

a) permită accesul la date recente, complete, relevante și pertinente privind exploatarea operelor și a interpretărilor sau execuțiilor;

b) acopere toate modalitățile de exploatare și toate sursele de venituri, inclusiv, dacă este cazul, veniturile generate de produsele promoționale sau veniturile relevante generate la nivel mondial;

c) fie pe înțelesul autorului sau al artistului interpret sau executant și să permită evaluarea efectivă a valorii economice a drepturilor în cauză;

d) fie transmise periodic, cel puțin o dată pe an.

(3) În cazul în care drepturile prevăzute la alin. (1) au făcut ulterior obiectul unei licențe, autorii și artiștii interpreți sau executanți sau reprezentanții acestora primesc, la cerere, de la subcontractanți, informații suplimentare în cazul în care primul lor partener contractual nu deține toate informațiile care ar fi necesare în sensul alin. (1).

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), când se solicită informații suplimentare, primul partener contractual al autorilor și al artiștilor interpreți sau executanți furnizează informații cu privire la identitatea subcontractanților. Cererile se pot adresa direct subcontractanților, de către autori sau artiștii interpreți sau executanți ori pot fi adresate prin intermediul partenerului contractual al autorului sau al artistului interpret sau executant.

(5) Obligația prevăzută la alin. (1) este proporțională și eficace pentru a asigura un nivel ridicat de transparență în fiecare sector.

(6) În cazuri justificate în mod corespunzător, în care sarcina administrativă generată de obligația prevăzută la alin. (1) ar deveni disproporționată în raport cu veniturile nete generate de exploatarea operei ori a interpretării sau execuției, obligația se limitează la tipurile și nivelul de informații care pot fi așteptate în mod rezonabil în astfel de cazuri.

(7) Obligația stabilită la alin. (1) nu se aplică în cazul în care contribuția autorului ori a artistului interpret sau executant nu este semnificativă având în vedere opera ori interpretarea sau execuția în ansamblu, cu excepția cazului în care autorul sau artistul interpret sau executant indică faptul că are nevoie de informații pentru exercitarea drepturilor sale prevăzute la art. 45¹ alin. (1) și (2) și solicită informațiile în acest scop.

(8) Obligația stabilită la alin. (1) nu se aplică în cazul contractelor încheiate de către organismele de gestiune colectivă sau entitățile de gestiune independente.”

14. La articolul 44, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) În plus față de remunerația prevăzută la alin. (1), autorul are dreptul de a încasa, prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, remunerația cuvenită din utilizarea reală a operei, dacă în contractul de cesiune nu există clauze contrare.”

15. La articolul 44, alineatele (3) și (4) se abrogă.

16. După articolul 45 se introduc două noi articole, articolele 45¹ și 45², cu următorul cuprins:

„Art. 45¹. — (1) În absența unor acorduri colective sau a unor contracte colective de muncă, în care să fie prevăzut un mecanism comparabil cu mecanismul stabilit în prezentul articol, autorii și artiștii interpreți sau executanți au dreptul, inclusiv prin reprezentanții lor, la o remunerație suplimentară adecvată și echitabilă din partea părții cu care au încheiat un contract pentru exploatarea drepturilor lor sau a succesorilor în drept ai acesteia, atunci când remunerația convenită inițial se dovedește a fi, în mod clar, disproporționat de scăzută în raport cu toate veniturile nete relevante ulterioare și semnificativ mai mari decât estimările inițiale, obținute din exploatarea operelor ori a interpretărilor sau a execuțiilor.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul contractelor încheiate cu organismele de gestiune colectivă sau cu entitățile de gestiune independente ori în cazul în care autorul sau artistul interpret sau executant este remunerat proporțional cu veniturile nete generate de utilizarea operelor, interpretărilor sau a execuțiilor sale.

Art. 45². — (1) Conflictele referitoare la obligația de transparență prevăzută la art. 40², precum și cele referitoare la mecanismul de ajustare a contractelor prevăzut la art. 45¹ pot face obiectul medierii.

(2) Asociațiile și organizațiile profesionale ale autorilor și ale artiștilor interpreți și executanți pot iniția procedura medierii prevăzută la alin. (1), la cererea specifică a unuia sau mai multor autori ori artiști interpreți sau executanți.”

17. După articolul 48 se introduc două noi articole, articolele 48¹ și 48², cu următorul cuprins:

„Art. 48¹. — (1) În cazul în care un autor sau un artist interpret sau executant a acordat o licență exclusivă sau și-a transferat în mod exclusiv drepturile în ceea ce privește o operă sau un alt obiect protejat, autorul ori artistul interpret sau executant are dreptul de a revoca integral sau parțial licența sau transferul de drepturi în caz de neexploatare a respectivei opere sau a altui obiect protejat.

(2) Mecanismul de revocare prevăzut la alin. (1) se aplică ținându-se seama de următoarele:

a) aspectele specifice sectoarelor muzical, audiovizual și editorial și diferitele categorii de opere și de interpretări sau execuții;

b) importanța relativă a contribuțiilor individuale și a drepturilor și intereselor legitime ale tuturor autorilor și artiștilor interpreți sau executanți, afectați de aplicarea mecanismului de revocare de către un autor sau un artist interpret sau executant individual, în cazul în care o operă sau un alt obiect protejat conține contribuția mai multor autori sau artiști interpreți sau executanți.

(3) Autorii sau artiștii interpreți sau executanți pot alege să înceteze caracterul exclusiv al contractului în loc să revoce licența sau transferul drepturilor, conform alin. (1).

(4) Revocarea prevăzută la alin. (1) nu poate fi solicitată înainte de expirarea a trei ani de la data încheierii contractului de licență sau de transfer al drepturilor asupra operelor sau altor obiecte protejate. În cazul operelor din publicațiile cotidiene și publicațiile periodice, acest termen este de un an. În cazul operelor audiovizuale, prezentul alineat se aplică fără a încălca prevederile art. 72 alin. (3).

(5) În vederea aplicării prevederilor alin. (4), autorul sau artistul interpret sau executant notifică persoana căreia i-au fost acordate licențe sau transferate drepturile și stabilește un termen adecvat, dar nu mai puțin de un an, până la care urmează să se exploateze drepturile care fac obiectul licenței sau care au fost transferate.

(6) După expirarea termenului stabilit conform alin. (5), autorul ori artistul interpret sau executant poate alege să înceteze caracterul exclusiv al contractului, potrivit alin. (3).

(7) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care neexploatarea drepturilor este cauzată, în principal, de circumstanțe pe care autorul sau artistul interpret sau executant poate să le remedieze.

(8) Clauzele contractuale care derogă de la mecanismul de revocare prevăzut la alin. (1) sunt permise doar în cadrul acordurilor sau contractelor de negociere colectivă.

(9) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul operelor sau altor obiecte protejate dacă aceste opere conțin contribuțiile mai multor autori sau artiști interpreți sau executanți.

Art. 48². — Clauzele contractuale care încălcă dispozițiile art. 40², 45¹ și 45² sunt interzise.”

18. După articolul 82 se introduce un nou articol, articolul 82¹, cu următorul cuprins:

„Art. 82¹. — Prevederile art. 40¹, 40², 45¹, 45² și 48¹ nu se aplică autorilor unui program pentru calculator.”

19. Articolul 86 se abrogă.

20. Articolul 94 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 94. — Sunt recunoscuți și protejați, ca titulari de drepturi conexe dreptului de autor, artiștii interpreți sau executanți, pentru propriile interpretări ori execuții, producătorii de înregistrări sonore și producătorii de înregistrări audiovizuale, pentru propriile înregistrări, organismele de radiodifuziune și de televiziune, pentru propriile emisiuni și servicii de programe, și editorii de publicații de presă, pentru propriile publicații de presă.”

21. După articolul 94 se introduc două noi articole, articolele 94¹ și 94², cu următorul cuprins:

„Art. 94¹. — (1) Editorul unei publicații de presă are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice utilizarea online a propriilor publicații de presă de către prestatorii de servicii ai societății informaționale prin:

a) reproducerea directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloc și sub orice formă, în totalitate sau în parte, precum și stocarea permanentă ori temporară a acestora pe dispozitive de orice natură și în orice formă;

b) punerea la dispoziția publicului, prin mijloace cu fir sau fără fir, prin internet, alte rețele de calculatoare sau prin orice alt procedeu similar, astfel încât acestea să poată fi accesate, în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public.

(2) Drepturile prevăzute la alin. (1) nu se aplică în următoarele cazuri:

a) utilizarea publicațiilor de presă în scop privat sau necomercial de către utilizatori individuali;

b) introducerea de legături către pagini de internet, precum și în cazul raportării în publicațiile de presă a unor simple fapte;

c) utilizarea unor cuvinte individuale sau a unor extrase foarte scurte, de maximum 120 de caractere, dintr-o publicație de

presă, în măsura în care nu afectează eficacitatea drepturilor prevăzute la alin. (1) sau nu conduce la înlocuirea publicației de presă sau la determinarea publicului să nu mai acceseze publicația de presă.

(3) Drepturile prevăzute la alin. (1) nu pot fi invocate:

a) împotriva autorilor sau altor titulari de drepturi ale căror opere sau alte obiecte protejate sunt încorporate într-o publicație de presă, drepturile acestora rămânând intacte, astfel încât aceștia să își poată exploata operele și alte obiecte protejate independent de publicația de presă în care sunt încorporate, în condițiile legii și ale înțelegerilor dintre părți;

b) pentru a interzice utilizarea de către alți utilizatori autorizați, atunci când dreptul de a încorpora o operă sau un alt obiect protejat într-o publicație de presă a fost acordat pe baza unei licențe neexclusive;

c) în cazul utilizării operelor sau a altor obiecte protejate a căror protecție a expirat.

(4) Prevederile art. 35—39, art. 93, 94, art. 114—118 și art. 123 se aplică în mod corespunzător și titularilor de drepturi prevăzuți la alin. (1).

(5) Drepturile prevăzute la alin. (1) expiră după doi ani de la data de 1 ianuarie a anului care urmează datei în care respectiva publicație de presă a fost publicată.

(6) Autorii operelor încorporate într-o publicație de presă au dreptul la o parte corespunzătoare din veniturile pe care le obțin editorii publicațiilor de presă în urma utilizării publicațiilor lor de presă de către prestatorii de servicii ai societății informaționale, ținându-se însă seama de principiul libertății contractuale și de cel al unui echilibru just între drepturile și interesele părților. Plata unei sume forfetare poate constitui o remunerare corespunzătoare.

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul editorilor publicațiilor de presă pentru drepturile dobândite în contextul relațiilor de muncă și drepturile cu privire la care au dobândit calitatea de titulari în condițiile art. 3 alin. (4).

Art. 942. — În cazul în care un autor și-a transferat un drept sau a acordat o licență unui editor de publicații de presă, transferul sau licența respectivă constituie temeiul juridic pentru ca editorul să fie îndreptățit la o parte din compensația pentru utilizarea operelor efectuate în temeiul unei excepții de la dreptul care face obiectul transferului sau al licenței ori în temeiul unei limitări a acestui drept."

22. La articolul 97, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) După moartea artistului interpret sau executant, exercițiul drepturilor morale prevăzute la art. 96 se transmite prin moștenire, potrivit legislației civile, pe durată nelimitată, iar exercițiul drepturilor patrimoniale prevăzute la art. 98 se transmite în aceleași condiții, pe durată prevăzută la art. 102. Dacă nu există moștenitori, exercițiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă care a administrat drepturile artistului interpret sau executant ori, după caz, organismului cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv. Remunerările colectate din utilizări se fac venit la fondul social cultural al organismului de gestiune colectivă care exercită aceste drepturi."

23. La articolul 98 alineatul (1), după litera j) se introduce o nouă literă, litera k), cu următorul cuprins:

„k) retransmisia interpretării sau a execuției fixate."

24. La articolul 106 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) retransmisia propriilor înregistrări sonore."

25. La articolul 110 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) retransmisia propriilor înregistrări audiovizuale."

26. La articolul 116, litera c) a alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) în cazul copiilor înregistrate prin procedeu analogic, pe hârtie, remunerația se împarte în mod egal între autori, editori și editorii publicațiilor de presă.

(2) În cazul copiilor înregistrate prin procedeu digital, pe orice tip de suport, remunerația se împarte în mod egal între autori și editori, artiști interpreți sau executanți, producători și editorii de publicații de presă."

27. După articolul 128 se introduc cinci noi articole, articolele 128¹—128⁵, cu următorul cuprins:

„Art. 128¹. — (1) Se consideră că furnizorul de servicii online de partajare de conținut realizează un act de comunicare publică sau un act de punere la dispoziția publicului atunci când acordă publicului acces la opere protejate prin drept de autor sau la alte obiecte protejate încărcate de către utilizatorii săi.

(2) Un furnizor de servicii online de partajare de conținut trebuie să obțină o autorizație din partea autorilor, artiștilor interpreți sau executanți, producătorilor de fonograme și videograme, precum și din partea organismelor de radiodifuziune și televiziune și/sau editorilor publicațiilor de presă, de exemplu prin încheierea unui contract de licență, pentru a comunica public sau a pune la dispoziția publicului operele sau alte obiecte protejate.

(3) Autorizația prevăzută la alin. (2) acoperă și actele de comunicare publică sau de punere la dispoziția publicului realizate de utilizatorii serviciilor online de partajare de conținut, atunci când aceștia nu acționează în exercitarea unei activități comerciale sau activitatea lor nu generează venituri semnificative în ceea ce privește actele relevante care fac obiectul autorizației acordate furnizorului de servicii online.

(4) Prin derogare de la art. 14 alin. (1) din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare, atunci când un furnizor de servicii online de partajare de conținut efectuează un act de comunicare publică sau un act de punere la dispoziția publicului în condițiile prevăzute în prezenta lege, exonerarea de răspundere nu se aplică.

(5) Mecanismul de exonerare de răspundere prevăzut la art. 14 alin. (1) din Legea nr. 365/2002, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cel prevăzut la art. 128² nu se aplică furnizorilor de servicii care practică sau facilitează pirateria în materia dreptului de autor și drepturilor conexe.

Art. 128². — (1) Furnizorii de servicii online de partajare de conținut au obligația de a obține autorizațiile necesare, iar în cazul în care nu au obținut aceste autorizații aceștia răspund pentru actele de comunicare publică neautorizate, inclusiv pentru punerea la dispoziția publicului a operelor protejate prin drepturi de autor sau a altor obiecte protejate, cu excepția cazului în care furnizorii de servicii demonstrează că au îndeplinit cumulativ următoarele:

a) au depus cele mai bune eforturi pentru a obține o autorizație;

b) au depus, în conformitate cu standarde ridicate de diligență profesională din domeniu, cele mai bune eforturi pentru a asigura indisponibilitatea operelor și a altor obiecte protejate specifice în privința cărora titularii de drepturi au oferit prestatorilor de servicii informații relevante și necesare;

c) au acționat cu promptitudine și eficiență, la primirea unei notificări motivate suficient din partea titularilor de drepturi, pentru a bloca accesul la operele sau alte obiecte protejate notificate sau pentru a le elimina de pe site-urile lor, și au depus cele mai bune eforturi pentru a preveni viitoare încălcări ale acestora în conformitate cu lit. b).

(2) Pentru a stabili dacă furnizorul de servicii respectă obligațiile care îi revin potrivit alin. (1), se aplică principiul proporționalității și se iau în considerare următoarele elemente:

a) tipul, audiența și dimensiunea serviciului și categoria de opere sau alte obiecte protejate încărcate de utilizatorii serviciului;

b) disponibilitatea unor mijloace adecvate și eficiente și costurile acestora pentru prestatorii de servicii.

(3) În cazul furnizorilor care au pus la dispoziția publicului din Uniunea Europeană propriile servicii de mai puțin de trei ani și care au o cifră de afaceri anuală mai mică de 10 milioane euro, calculată în conformitate cu Recomandarea Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (2003/361/CE), condițiile în cadrul regimului de răspundere prevăzut la alin. (1) se limitează la respectarea cumulativă a următoarelor:

a) au depus cele mai bune eforturi pentru a obține o autorizație;

b) au acționat cu promptitudine și eficiență, la primirea unei notificări suficient motivate, pentru a bloca accesul la opere și alte obiecte protejate sau pentru a le elimina de pe site-ul lor.

(4) În cazul furnizorilor de servicii prevăzuți la alin. (3), dacă numărul mediu lunar de vizitatori unici a depășit 5 milioane, calculat în cursul anului calendaristic precedent, aceștia trebuie să demonstreze, pe lângă îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3), faptul că au depus cele mai bune eforturi pentru a preveni noi încălcări ale operelor și altor obiecte protejate notificate în privința cărora titularii de drepturi au furnizat informații relevante și necesare.

(5) Cooperarea dintre furnizorii de servicii online de partajare de conținut și titularii de drepturi nu trebuie să conducă la împiedicarea disponibilității operelor sau a altor obiecte protejate încărcate de utilizatori, care nu încalcă dreptul de autor și drepturile conexe, inclusiv în cazul în care astfel de opere sau alte obiecte protejate fac obiectul unei excepții sau limitări.

(6) Utilizatorii se pot baza pe oricare dintre următoarele excepții sau limitări existente atunci când încarcă și pun la dispoziție conținuturi generate de utilizatori în cadrul serviciilor online de partajare de conținut:

a) citate, critici, recenzii;

b) utilizarea în scopuri de caricatură, parodiere sau pastişe.

(7) Cooperarea prevăzută la alin. (5) nu trebuie să conducă la nicio obligație generală de supraveghere.

(8) Furnizorii de servicii online de partajare de conținut prezintă titularilor de drepturi, la cererea acestora, cu respectarea legislației privind secretul comercial, informații adecvate privind funcționarea instrumentelor și tehnologiilor utilizate de către aceștia în ceea ce privește cooperarea menționată la alin. (1) și, în cazul în care se încheie contracte de licență între furnizorii de servicii și titularii de drepturi, informații cu privire la utilizarea conținutului care face obiectul contractelor.

Art. 128³. — (1) Furnizorii de servicii online de partajare de conținut au obligația să instituie un mecanism eficient și rapid de soluționare a disputelor care să fie disponibil pentru utilizatorii serviciilor acestora în caz de litigii privind:

a) blocarea accesului la opere sau la alte obiecte protejate încărcate de utilizatori;

b) eliminarea de către furnizorii de servicii online de partajare de conținut a operelor sau obiectelor protejate încărcate de utilizatori;

c) blocarea accesului la opere sau la alte obiecte protejate încărcate de aceștia sau care au fost eliminate de către furnizorii respectivi.

(2) Atunci când titularii de drepturi solicită blocarea accesului la operele lor sau la alte obiecte protejate ale lor sau eliminarea respectivelor opere sau alte obiecte protejate, aceștia trebuie să justifice în mod corespunzător motivele care stau la baza cererii lor.

(3) Plăngerile depuse în cadrul mecanismului prevăzut la alin. (1) sunt prelucrate fără întârzieri nejustificate, iar decizia furnizorului de servicii online de partajare de conținut prin care se blochează accesul sau se elimină conținutul încărcat de un utilizator face obiectul unei analize umane.

(4) Litigiile menționate la alin. (1) pot fi soluționate prin mediere sau pe cale judecătorească, în condițiile dreptului comun.

(5) Furnizorii de servicii online de partajare de conținut au obligația să își informeze utilizatorii, prin intermediul termenilor și condițiilor proprii, că au posibilitatea să utilizeze opere și alte obiecte protejate în temeiul excepțiilor sau limitărilor privind dreptul de autor și drepturile conexe prevăzute în prezenta lege sau dreptul Uniunii Europene.

Art. 128⁴. — (1) Un organism de gestiune colectivă, în conformitate cu mandatele sale din partea titularilor de drepturi, poate încheia o licență neexclusivă pentru scopuri necomerciale cu o instituție de conservare a patrimoniului cultural pentru reproducerea, distribuirea, comunicarea publică sau punerea la dispoziția publicului a operelor sau altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial care sunt prezente în colecția permanentă a instituției, chiar dacă nu toți titularii de drepturi vizați de licență au mandatat organismul de gestiune colectivă, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) organismul de gestiune colectivă să fie, pe baza mandatelor sale, reprezentativ în privința titularilor de drepturi pentru categoria relevantă de opere sau alte obiecte protejate și în privința drepturilor care fac obiectul licenței;

b) tuturor titularilor de drepturi să li se garanteze egalitate de tratament în ceea ce privește condițiile licenței.

(2) Sunt exceptate de la dreptul de reproducere, dreptul de comunicare publică și dreptul de punere la dispoziția publicului, precum și de la drepturile prevăzute la art. 74 alin. (1) și art. 141 alin. (1) utilizările efectuate pentru a permite instituțiilor de conservare a patrimoniului cultural să pună la dispoziție în scopuri necomerciale opere sau alte obiecte protejate, aflate în afara circuitului comercial, prezente în colecția lor permanentă, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) numele autorului sau al oricărui alt titular de drepturi identificabil să fie indicat, cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește imposibil; și

b) astfel de opere sau alte obiecte protejate să fie puse la dispoziție pe site-uri necomerciale.

(3) Excepția prevăzută la alin. (2) se aplică numai categoriilor de opere sau altor obiecte protejate pentru care nu există un organism de gestiune colectivă care să îndeplinească condițiile stabilite la alin. (1) lit. a).

(4) Titularii de drepturi au dreptul, în orice moment, să excludă efectiv unele opere sau alte obiecte protejate ale acestora ori toate operele sau obiectele protejate de la mecanismul de acordare a licențelor stabilit la alin. (1) sau de la aplicarea excepției prevăzute la alin. (2), inclusiv după încheierea unei licențe sau după începutul utilizării operelor sau obiectelor protejate respective.

(5) Instituția de conservare a patrimoniului cultural solicită licențele prevăzute la alin. (1) de la organismul de gestiune colectivă care este reprezentativ pentru categoria relevantă de opere sau alte obiecte protejate.

(6) Prevederile alin. (1)–(5) nu se aplică unor ansambluri de opere sau alte obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial, dacă, în condițiile prevăzute la art. 91, există dovezi că astfel de ansambluri constau preponderent din:

a) opere sau alte obiecte protejate, cu excepția operelor cinematografice sau audiovizuale publicate pentru prima dată sau, în absența publicării, difuzate pentru prima dată într-o țară terță;

b) opere cinematografice sau audiovizuale ale căror producători își au sediul sau reședința obișnuită într-o țară terță;

c) opere sau alte obiecte protejate ale unor titulari de drepturi resortisanți ai unor țări terțe, în cazul în care, după luarea în considerare a oricărei dovezi ușor accesibile cu privire la disponibilitatea operelor sau a obiectelor protejate respective,

în circuitele comerciale obișnuite, nu s-a putut determina un stat membru sau o țară terță, potrivit lit. a) sau b).

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), prezentul articol se aplică atunci când organismul de gestiune colectivă este reprezentativ, în înțelesul alin. (1) lit. a), în privința titularilor de drepturi din țara terță în cauză.

(8) În sensul prezentei legi, paginile de internet de prezentare și promovare a activității instituțiilor de conservare și punere în valoare a patrimoniului nu reprezintă site-uri comerciale, în sensul prevăzut de alin. (2) lit. b), chiar dacă pe aceste pagini se comercializează bilete, abonamente sau suveniruri, dacă acestea aparțin sau vizează activitatea sau serviciile instituției respective.

Art. 128⁵. — (1) Licențele acordate în conformitate cu art. 128⁴ permit utilizarea operelor sau a altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial de către instituții de conservare a patrimoniului cultural în oricare stat membru al Uniunii Europene.

(2) Utilizările operelor și ale altor obiecte protejate, în temeiul excepțiilor prevăzute la art. 128⁴ alin. (2), se consideră că au loc pe teritoriul aceluia stat unde își are sediul și instituția de conservare a patrimoniului cultural care recurge la respectiva utilizare."

28. La articolul 129, după litera i) se introduce o nouă literă, litera j), cu următorul cuprins:

„j) retransmisia propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune și televiziune."

29. După articolul 134 se introduc trei noi articole, articolele 134¹—134³, cu următorul cuprins:

„Art. 134¹. — (1) Actele de retransmisie a programelor, realizate de către alți titulari de drepturi decât organismele de radiodifuziune sau televiziune, trebuie să fie autorizate de către titularii care dețin dreptul exclusiv de comunicare către public.

(2) Titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe își pot exercita dreptul de a acorda sau de a refuza autorizarea pentru o retransmisie numai prin intermediul unui organism de gestiune colectivă.

(3) Dacă un titular de drepturi nu a transferat gestiunea dreptului prevăzut la alin. (2) unui organism de gestiune colectivă, se consideră că organismul de gestiune colectivă care gestionează drepturi din aceeași categorie pentru care operatorul de servicii de retransmisie dorește să obțină drepturi de retransmisie este îndreptățit să acorde sau să refuze autorizarea de retransmisie pentru respectivul titular de drepturi.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), în cazul existenței mai multor organisme de gestiune colectivă care gestionează drepturi din respectiva categorie, se stabilește, prin decizie a directorului Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, pe baza principiului reprezentativității, organismul de gestiune colectivă care va avea dreptul de a acorda sau de a refuza autorizarea de retransmisie.

(5) Un titular de drepturi are aceleași drepturi și obligații, decurgând dintr-un acord între operatorul unui serviciu de retransmisie și un organism de gestiune colectivă, ca și titularii de drepturi care au mandatat organismul sau organismele de gestiune colectivă care vor avea dreptul de a acorda sau de a refuza autorizarea de retransmisie.

(6) Titularul de drepturi prevăzut la alin. (5) își poate revendica drepturile respective în termen de trei ani de la data retransmisiei care include opera sa sau alt obiect protejat.

Art. 134². — (1) Prevederile art. 134¹ nu se aplică drepturilor de retransmisie exercitate de un organism de radiodifuziune sau televiziune asupra propriilor transmisii, indiferent dacă aceste drepturi îi aparțin sau i-au fost transferate de alți titulari de drepturi.

(2) Dacă organismele de radiodifuziune sau televiziune și operatorii serviciilor de retransmisie încep negocieri cu privire la autorizarea retransmisiei, aceștia au obligația să le desfășoare cu bună-credință.

Art. 134³. — (1) În cazul în care un organism de radiodifuziune sau televiziune transmite prin introducere directă semnalele sale purtătoare de programe unui distribuitor de semnale fără ca organismul de radiodifuziune sau televiziune să transmită, el însuși, simultan, respectivele semnale purtătoare de programe direct publicului, iar distribuitorul de semnale transmite respectivele semnale purtătoare de programe către public, se consideră că organismul de radiodifuziune sau televiziune și distribuitorul de semnale participă la un act unic de comunicare publică pentru care trebuie să obțină o autorizare din partea titularilor de drepturi.

(2) Pentru introducerea directă ce constituie un act unic de comunicare publică, prevăzută la alin. (1), trebuie obținută autorizarea din partea titularilor de drepturi de către organismul de radiodifuziune sau televiziune pentru radiodifuzare și de către distribuitorul de semnal pentru retransmisie sau retransmisie prin cablu, după caz."

30. La articolul 144 alineatul (4), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) de a fi informat anual cu privire la modul de repartizare către membri a remunerațiilor colectate de la utilizatori, inclusiv a metodologiei/formulei de calcul utilizate de către organismul de gestiune colectivă pentru calcularea remunerației ce i se cuvine pentru actele de exploatare care s-au produs înainte de intrarea în vigoare a revocării sau restrângerii mandatului de gestiune."

31. La articolul 144 alineatul (7), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) de a primi răspuns în scris, motivat, în termen de maximum 30 de zile, la plângerile formulate referitoare la autorizarea de gestionare a drepturilor și revocarea sau retragerea acestora, colectarea, repartizarea și plata remunerațiilor, metodologia/formula de calcul utilizată de către organismul de gestiune colectivă pentru calcularea remunerației, reținerile aplicate inclusiv în cazul drepturilor online asupra operelor muzicale, conform procedurilor instituite la nivelul organismului de gestiune colectivă."

32. La articolul 144, după alineatul (8) se introduc două noi alineate, alineatele (9) și (10), cu următorul cuprins:

„(9) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor centralizează informațiile primite de la instituțiile de conservare a patrimoniului cultural, organismele de gestiune colectivă sau autoritățile publice relevante și le comunică către Portalul online unic administrat de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 386/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 aprilie 2012 privind atribuirea către Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (Mărci, desene și modele industriale) a unor sarcini legate de asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv reunirea reprezentanților sectorului public și privat în cadrul Observatorului European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală, într-un termen care să permită publicarea, cu cel puțin 6 luni înainte ca operele sau alte obiecte protejate să fie distribuite, comunicate public sau puse la dispoziția publicului în conformitate cu licența acordată conform art. 128⁴ alin. (1) sau în temeiul excepției sau limitării prevăzute la art. 128⁴ alin. (2), de îndată ce sunt disponibile și atunci când sunt relevante, următoarele:

a) informații primite de la instituțiile de conservare a patrimoniului cultural, organismele de gestiune colectivă, în scopul identificării operelor sau a altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial;

b) informațiile despre drepturile titularilor prevăzute la art. 128⁴ alin. (4);

c) informațiile privind părțile contractului de licență, privind teritoriile vizate și privind utilizările operelor sau obiectelor protejate respective.

(10) Organismele de gestiune colectivă iau măsuri adecvate de publicitate, astfel încât titularii de drepturi să cunoască faptul că organismul respectiv are posibilitatea să acorde licențe pentru opere sau alte obiecte protejate în conformitate cu art. 128⁴, precum și cu privire la utilizările în temeiul excepției prevăzute la art. 128⁴ alin. (2) și drepturile titularilor prevăzute la art. 128⁴ alin. (4). Măsurile respective de publicitate trebuie să acopere și alte state membre sau țări terțe dacă există dovezi că gradul de conștientizare al titularilor de drepturi ar putea fi amplificat.”

33. După articolul 144 se introduce un nou articol, articolul 144¹, cu următorul cuprins:

„Art. 144¹. — (1) Părțile care se confruntă cu dificultăți legate de acordarea unei licențe atunci când urmăresc să încheie un acord pentru punerea la dispoziție a unor opere audiovizuale prin servicii video la cerere pot recurge la mediere, efectuată de unul sau mai mulți mediatori aleși de părți, în așa fel încât independența și imparțialitatea lor să nu poată fi puse la îndoială.

(2) Mediatorii oferă părților asistență la negocierile acestora și ajută părțile să ajungă la un acord, inclusiv prin prezentarea unor propuneri în acest sens.”

34. Articolul 145 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 145. — (1) Gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea următoarelor drepturi:

a) dreptul la remunerație compensatorie pentru copia privată;
b) dreptul la remunerație echitabilă pentru împrumutul public prevăzut la art. 18 alin. (2);

c) dreptul de radiodifuzare a operelor muzicale;
d) dreptul la remunerație echitabilă unică recunoscut artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică și radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora;

e) dreptul de retransmitere prin cablu;
f) dreptul de retransmisie;
g) dreptul la compensație echitabilă pentru operele orfane.

(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1), organismele de gestiune colectivă îi reprezintă și pe titularii de drepturi care nu le-au acordat mandat.”

35. După articolul 145 se introduce un nou articol, articolul 145¹, cu următorul cuprins:

„Art. 145¹. — (1) Sunt supuse gestiunii colective extinse următoarele drepturi:

a) dreptul de comunicare publică a operelor muzicale;
b) dreptul de comunicare publică prin satelit;
c) drepturile de reproducere, distribuire, comunicare publică sau punere la dispoziția publicului a operelor sau altor obiecte protejate aflate în afara circuitului comercial;

d) drepturile de reproducere și punere la dispoziția publicului a operelor aparținând editorilor de publicații de presă, prevăzute la art. 94¹ alin. (1) și art. 128¹ alin. (2).

(2) Autorizațiile licențe neexclusive acordate în temeiul prezentului articol de organismul de gestiune colectivă reprezentativ se aplică și pentru titularii de drepturi care nu au acordat mandat sau nu au autorizat respectivul organism de gestiune colectivă, sub rezerva respectării următoarelor garanții:

a) organismul de gestiune colectivă, pe baza mandatelor sale, este reprezentativ pentru titularii de drepturi, categoria relevantă de opere sau alte obiecte protejate și pentru drepturile care fac obiectul licenței pentru teritoriul României, în condițiile art. 159;

b) autorii și titularii de drepturi care sunt membrii organismului de gestiune colectivă reprezentativ, precum și cei care nu sunt membrii acestuia se bucură de egalitate de tratament, în special în ceea ce privește condițiile licenței, accesul la informațiile privind acordarea licențelor și repartizarea remunerațiilor;

c) autorii și titularii de drepturi care nu au autorizat organismul de gestiune colectivă reprezentativ pot exclude de la autorizare toate sau o parte din operele și obiectele lor protejate, printr-o notificare transmisă organismului de gestiune colectivă, atât înainte de încheierea licenței, cât și pe parcursul derulării ei, conform prevederilor alin. (3);

d) sunt luate măsuri de publicitate adecvate înainte ca operele sau alte obiecte protejate să fie utilizate în temeiul licenței, conform prevederilor alin. (4).

(3) În termen de 30 de zile de la primirea notificării prevăzute la alin. (2) lit. c), organismul de gestiune colectivă informează utilizatorii despre excluderea respectivelor opere și obiecte protejate din repertoriul gestionat, eliberează licențe noi din care exclude respectivele opere și obiecte protejate și actualizează licențele aflate în derulare până la încheierea termenului de 30 de zile. Excluderea nu afectează remunerațiile cuvenite autorilor și titularilor de drepturi pentru utilizările realizate în baza licențelor încheiate de organismele de gestiune colectivă anterior primirii notificării.

(4) Măsurile de publicitate trebuie să fie adecvate și eficiente, fără ca organismele de gestiune colectivă să fie obligate să informeze fiecare titular de drepturi în parte. Cu 30 de zile înainte ca operele sau alte obiecte protejate să fie utilizate în temeiul licenței, organismele de gestiune colectivă postează pe site-ul propriu informații cu privire la acordarea licenței și la posibilitățile titularilor de drepturi menționate la alin. (2) lit. c).

(5) În cazurile în care titularii de drepturi nu respectă procedura notificării sau organismele de gestiune colectivă nu respectă măsurile de publicitate, utilizările sunt valabil realizate.

(6) Mecanismul de acordare a licențelor prevăzut la alin. (2) se aplică numai drepturilor supuse gestiunii colective extinse, nu aduce atingere dispozițiilor art. 145—147 și se utilizează cu protejarea intereselor legitime ale titularilor de drepturi și utilizatorilor.

(7) Mecanismului de acordare a licențelor prevăzut la alin. (2) i se aplică prevederile art. 144 alin. (7) și (8).”

36. La articolul 146 alineatul (1), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) dreptul de suită.”

37. La articolul 146, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1) organismele de gestiune colectivă îi reprezintă numai pe titularii de drepturi care le-au acordat mandat și elaborează metodologii, în limita repertoriului gestionat, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 162 lit. a), sau negociază direct cu utilizatorii contractele de licență. Organismele de gestiune colectivă vor permite, la cererea utilizatorilor, accesul prin mijloace electronice de transmitere la distanță la repertoriul de opere gestionat, dintre cele utilizate de solicitant, în forma prevăzută la art. 153 alin. (2), precum și la lista titularilor de drepturi de autor și de drepturi conexe, români și străini, pe care îi reprezintă. Această activitate de gestiune colectivă se află sub supravegherea și controlul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în calitate de garant al aplicării legii.”

38. La articolul 149 alineatul (8), după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) să emită facturi fiscale către utilizatori, care vor fi transmise inclusiv prin sistemul național privind factura electronică RO e-Factura către utilizatori.”

39. La articolul 152, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) metodologia/formula de calcul utilizată pentru calcularea remunerației ce revine autorilor sau titularilor de drepturi.”

40. La articolul 157 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) condițiile în care se realizează gestionarea drepturilor autorilor și titularilor de drepturi care sunt membri ai organismului de gestiune colectivă, precum și ale celor care nu

sunt membrii acestuia, pe baza principiului egalității de tratament, inclusiv în situațiile prevăzute la art. 145 și 145¹;

41. La articolul 159, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 159. — (1) În situațiile prevăzute la art. 145 și 145¹, dacă un autor sau un titular de drepturi nu este asociat la niciun organism de gestiune colectivă, competența revine organismului din domeniu cu cel mai mare număr de membri, desemnat ca atare de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, prin decizia directorului general. La emiterea deciziei vor fi luate în considerare inclusiv capacitatea economică de gestionare colectivă și categoria de drepturi gestionate.”

42. La articolul 160, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Declarația prevăzută la alin. (3) se depune la adunarea generală și se publică pe pagina proprie de internet.”

43. La articolul 162, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) să asigure tratament egal membrilor, autorilor sau titularilor de drepturi ale căror drepturi le gestionează în temeiul art. 145 și 145¹ sau al unui acord de reprezentare, în special în privința comisionului de gestiune, a regulilor privind colectarea, repartizarea și plata remunerațiilor, precum și a condițiilor de acordare a licențelor;”

44. La articolul 162, după litera s) se introduce o nouă literă, litera t), cu următorul cuprins:

„t) să emită facturi fiscale către utilizatori, care vor fi transmise inclusiv prin sistemul național privind factura electronică RO e-Factura către utilizatori.”

45. La articolul 164, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul drepturilor gestionate colectiv extins, metodologiile se negociază cu prezentarea listei autorilor și titularilor de drepturi care au optat să excludă operele și alte obiecte protejate de la mecanismul prevăzut la art. 145¹.”

46. La articolul 165, după alineatul (9) se introduc trei noi alineate, alineatele (9¹)—(9³), cu următorul cuprins:

„(9¹) Penalitățile de întârziere sau, după caz, neplată se calculează exclusiv cu aplicarea dobânzii legale.

(9²) Organismele de gestiune colectivă sunt obligate să notifice utilizatorii cu privire la încetarea valabilității autorizațiilor neexclusive cu 30 de zile înainte de termen.

(9³) În caz de întârziere sau neplată a remunerațiilor, organismele de gestiune colectivă sunt obligate să îi notifice pe utilizatori cu un termen rezonabil privind cuantumul datoriei, modalitățile și termenele de plată.”

47. La articolul 165, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Părțile interesate pot apela la unul sau mai mulți mediatori, prevederile alin. (1)—(10) urmând a se aplica și în cazul retransmisiei programelor de radio și televiziune, în cazul în care nu se încheie niciun acord între organismul de gestiune colectivă și operatorul unui serviciu de retransmisie sau între operatorul unui serviciu de retransmisie și organismul de radiodifuziune ori televiziune în ceea ce privește autorizația de retransmisie a programelor difuzate.”

48. La articolul 168, alineatele (1) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 168. — (1) Colectarea sumelor datorate de utilizatori sau de alți plătitori se face de organismul de gestiune colectivă al cărui repertoriu se utilizează, exclusiv în baza facturii fiscale emise aferente perioadei curente și transmise inclusiv prin sistemul național privind factura electronică RO e-Factura. Neemiterea facturii presupune exonerarea obligației de plată.

(7) Organismul de gestiune colectivă, care este colector unic, are obligația să elibereze autorizarea prin licența neexclusivă în

forma scrisă, în numele tuturor organismelor de gestiune colectivă beneficiare, și să asigure transparența activităților de colectare, precum și a costurilor aferente în raporturile cu organismele de gestiune colectivă beneficiare. Acestea au obligația de a sprijini activitatea de colectare. Organismul desemnat colector unic primește, în numele organismelor de gestiune colectivă beneficiare, datele transmise de utilizatori conform art. 162 lit. f) privind operele utilizate și privind determinarea cuantumului remunerațiilor, le transmite acestora și colaborează cu acestea pentru stabilirea repartiției remunerațiilor colectate.”

49. La articolul 169 alineatul (1), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) comisionul de gestiune reprezintă procentul reținut autorilor sau titularilor de drepturi, din veniturile provenite din drepturi sau din orice venit derivat din investirea veniturilor provenite din drepturi, pentru acoperirea tuturor cheltuielilor ocazionate de funcționarea organismului de gestiune colectivă, colectarea, repartizarea și plata remunerațiilor. Comisionul datorat de membri și de titularii de drepturi care au o legătură directă cu organismul de gestiune colectivă se reține la momentul efectuării repartiției și nu poate depăși 15% din sumele repartizate individual;”

50. La articolul 169 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) sumele nerevendicate, evidențiate și păstrate în conturi analitice distincte timp de trei ani de la data notificării.”

51. La articolul 169, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cel mult 90 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2) lit. c), sumele nerevendicate se repartizează atât membrilor organismului de gestiune cât și, în cazul drepturilor gestionate colectiv obligatoriu sau extins, membrilor organismelor beneficiare, în mod proporțional cu remunerațiile repartizate în anul generării acestora.”

52. La articolul 181 alineatul (1), după litera m¹) se introduc trei noi litere, literele m²)—m⁴), cu următorul cuprins:

„m²) consultă titularii de drepturi, organismele de gestiune colectivă și instituțiile de conservare a patrimoniului cultural din fiecare sector înainte de a stabili cerințe specifice în temeiul art. 91 și încurajează dialogul periodic între organizațiile de reprezentare ale utilizatorilor și titularilor de drepturi, inclusiv organismele de gestiune colectivă, și alte organizații ale părților interesate relevante, pentru fiecare sector, cu scopul de a îmbunătăți relevanța și utilizarea mecanismelor de acordare a licențelor stabilite la art. 128⁴ alin. (1) și de a asigura eficacitatea garanțiilor pentru titularii de drepturi;

m³) informează Comisia Europeană cu privire la domeniul de aplicare al licențelor neexclusive acordate în temeiul art. 145¹, la scopul și tipurile licențelor care pot fi introduse în temeiul respectivelor dispoziții, la datele de contact ale organismelor care eliberează licențe în conformitate cu respectivul mecanism de acordare a licențelor și cu privire la mijloacele prin care se pot obține informații despre acordarea de licențe și despre drepturile titularilor prevăzute la art. 145¹ alin. (2) lit. c);

m⁴) notifică Comisiei Europene mediatorii menționați la art. 144¹, incluzând, dacă este disponibilă, sursa unde pot fi găsite informațiile relevante despre mediatorii aleși;”

53. La articolul 181 alineatul (1), după litera n) se introduce o nouă literă, litera o), cu următorul cuprins:

„o) furnizează Comisiei Europene, în timp util, informații relevante și utile cu privire la domeniul gestionat de acesta.”

54. Articolul 184 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 184. — (1) În cazul în care Oficiul Român pentru Drepturile de Autor constată, în urma unui control programat sau

a unei sesizări, că organismul de gestiune colectivă nu respectă obligațiile impuse prin prezenta lege, cu excepția celor a căror încălcare se pedepsește contravențional sau penal, dispune măsurile necesare intrării în legalitate și acordă prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor un termen de 3 luni pentru îndeplinirea acestora.

(2) În cazul în care organismul de gestiune colectivă prezintă argumente justificate referitoare la neîndeplinirea sau la îndeplinirea parțială a măsurilor de intrare în legalitate, termenul poate fi prelungit o singură dată, pentru cel mult o lună, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, la solicitare.

(3) Măsurile dispuse conform alin. (1) trebuie să fie clare, precise și cu indicarea temeiului legal pe care se bazează.

(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor verifică îndeplinirea măsurilor dispuse, iar în cazul în care constată că acestea nu au fost îndeplinite decide suspendarea activității organismului de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor. Pe perioada suspendării activității, organismul de gestiune colectivă poate să își exercite drepturile statutare, cu excepția celor prevăzute la art. 162 lit. b), d), e), f), s) și la art. 169 alin. (1) lit. d) și g).

(5) Deciziile prevăzute la alin. (1), (2) și (4) pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ.

(6) Măsura suspendării se revocă prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, după îndeplinirea măsurilor dispuse conform alin. (1).

(7) Dispozițiile alin. (1)–(6) se aplică în mod corespunzător și în cazul entităților de gestiune independente, pentru prevederile legale care vizează aceste entități.”

55. La articolul 185, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 185. — (1) Autorul unei opere, artistul interpret sau executant, producătorul de fonograme ori de înregistrări audiovizuale, organismul de radiodifuziune sau de televiziune, fabricantul de bază de date și editorul unei publicații de presă pot să instituie măsuri tehnice de protecție a drepturilor recunoscute prin prezenta lege.”

56. La articolul 190, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) încălcarea prevederilor art. 160 alin. (5), ale art. 162 lit. b), e), g), i), k), l), p) și q), ale art. 169 alin. (7), ale art. 170 alin. (2) și ale art. 172 alin. (1);”

57. La articolul 209, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) Directiva 2006/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind dreptul de închiriere și de împrumut de anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale, publicată în Ediția Specială a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene (JOUE) cu numărul 0 din data de 1 ianuarie 2007;

b) Directiva 2009/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind protecția juridică a programelor pentru calculator, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) cu numărul 111L din data de 5 mai 2009;”

58. La articolul 209, după litera l) se introduc două noi litere, literele m) și n), cu următorul cuprins:

„m) Directiva (UE) 2019/789 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a normelor privind exercitarea dreptului de autor și a drepturilor conexe, aplicabile anumitor transmisii online ale organismelor de radiodifuziune și anumitor retransmisii ale programelor de televiziune și radio și de modificare a Directivei 93/83/CEE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 130 din 17 mai 2019;

n) Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 130 din 17 mai 2019.”

Art. II. — Organismele de gestiune colectivă care funcționează la data intrării în vigoare a prezentei legi au obligația modificării statutelor, în acord cu prevederile prezentei legi, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. III. — (1) Pe o durată de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, sumele nerevendicate prevăzute la art. 169 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, vor fi utilizate de organismele de gestiune colectivă pentru cheltuieli de digitalizare a sistemului de identificare a operelor, execuțiilor și prestațiilor artistice, de colectare, evidență și repartizare a remunerațiilor. Verificarea modului de cheltuire a acestor sume face obiectul auditului extern, care se prezintă anual, de către auditor, spre aprobare, Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

(2) Sumele nerevendicate care excedează necesarului de cheltuieli prevăzute la alin. (1) se repartizează conform prevederilor art. 169 alin. (3) din Legea nr. 8/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege.

(3) Aplicarea metodologiilor stabilite conform procedurii prevăzute la art. 163—165 din Legea nr. 8/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se face cu excepția prevederilor contrare dispozițiilor art. 164 alin. (2) și ale art. 165 alin. (91).

(4) În termen de 90 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, organismele de gestiune colectivă sunt obligate să actualizeze autorizațiile neexclusive acordate, precum și informațiile prevăzute la art. 170 alin. (2) lit. c) și e) din Legea nr. 8/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele aduse prin prezenta lege, inclusiv pe cele aflate sub incidența prevederilor art. II alin. (3) din Legea nr. 74/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe.

(5) În cazul în care organismele de gestiune colectivă nu respectă obligația stabilită la alin. (3) și (4), Oficiul Român pentru Drepturile de Autor dispune măsurile necesare intrării în legalitate, în condițiile art. 184 din Legea nr. 8/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege. Lipsa modificării metodologiilor de către organismul de gestiune colectivă conform legii presupune exonerarea obligației de plată a fiecărui utilizator.

(6) Dispozițiile art. 44 alin. (1) și ale art. 190 lit. e) din Legea nr. 8/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(7) Dispozițiile art. 145¹ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 8/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, intră în vigoare la 6 luni de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — (1) În cazul acordurilor ce au ca obiect acte de comunicare publică, de punere la dispoziția publicului a operelor sau a altor obiecte protejate, prin mijloace cu fir sau fără fir, astfel încât membrii publicului să poată avea acces la acestea în orice loc și în orice moment ales în mod individual, care au loc în cursul furnizării unui serviciu online auxiliar, precum și în cazul actelor de reproducere necesare pentru furnizarea, accesarea sau utilizarea unui astfel de serviciu online, aflate în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi, se aplică dispozițiile art. 20 alin. (3)—(6) din Legea nr. 8/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, începând cu data de 7 iunie 2023, dacă respectivele acorduri expiră după această dată.

(2) Contractelor de licență sau de transfer al drepturilor autorilor și artiștilor interpreți sau executanți li se aplică obligația de transparență stabilită la art. 40² din Legea nr. 8/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, de la data de 7 iunie 2022.

(3) Prevederile art. 94¹ alin. (1) din Legea nr. 8/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, nu se aplică publicațiilor de presă publicate pentru prima dată înainte de 6 iunie 2019.

(4) Pentru autorizațiile obținute pentru actele de comunicare către public de programe prin introducerea directă, aflate în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi, prevederile art. 134³ din Legea nr. 8/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică începând cu 7 iunie 2025, dacă expiră după respectiva dată.

(5) Prevederile prezentei legi nu se aplică actelor încheiate sau drepturilor dobândite înainte de 7 iunie 2021.

(6) Prevederile art. I nu afectează în niciun fel utilizările legitime ale operelor sau obiectelor protejate, cum ar fi utilizările în temeiul excepțiilor sau limitărilor permise de lege sau prevăzute în dreptul Uniunii Europene, și nu conduce la nicio identificare a utilizatorilor individuali și nici la prelucrarea datelor cu caracter personal, cu excepția cazului în care are loc în conformitate cu Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu

caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).

(7) Prevederile art. 94² din Legea nr. 8/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, nu aduc atingere regimurilor actuale sau viitoare prevăzute de lege, în ceea ce privește dreptul de împrumut public.

Art. V. — Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 14 iunie 2018, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

★

Prezenta lege transpune prevederile Directivei (UE) 2019/789 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 de stabilire a normelor privind exercitarea dreptului de autor și a drepturilor conexe, aplicabile anumitor transmisii online ale organismelor de radiodifuziune și anumitor retransmisii ale programelor de televiziune și radio și de modificare a Directivei 93/83/CEE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 130 din 17 mai 2019, și ale Directivei (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală și de modificare a Directivelor 96/9/CE și 2001/29/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 130 din 17 mai 2019.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

VASILE-DANIEL SUCIU

București, 28 martie 2022.

Nr. 69.

PREȘEDINTELE SENATULUI

FLORIN-VASILE CÎȚU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 28 martie 2022.

Nr. 312.